Lietas Nr. C35115311
Lietas arhīva Nr. CA-2338-13/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Sviķis

tiesneši M.Šķendere un I.Ošiņa

ar sekretāri L.Dzeni,

piedaloties prasītāja /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam /pers. F/ un atbildētājas /pers. G/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam /pers. H/,

2013.gada 18.decembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. I/ par nekustamā īpašuma pirkuma līguma atcelšanu, sakarā ar /pers. I/ apelācijas sūdzību par Siguldas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2011.gada 26.jūnijā /pers. E/ (turpmāk tekstā – prasītājs) cēla Siguldas tiesā prasību pret /pers.G/ – /pers. G/ (turpmāk tekstā - atbildētāja) par nekustamā īpašuma pirkuma līguma atcelšanu un pirkuma maksas piedziņu.

Pieteikumā lūgts atcelt nekustamā īpašuma /Nosaukums/, kas atrodas Talsu rajona Dundagas pagastā, pirkuma līgumu, kas noslēgts 2007.gada 9.oktobrī starp /pers. I/ (kuras vārdā uz 2007.gada 17.jūlijā izdotās pilnvaras pamata rīkojies /pers. K/) un /pers. E/; piedzīt no /pers. I/ par labu /pers. E/ samaksāto pirkuma maksu Ls 39`400 apmērā.

Prasības pieteikuma norādīts, ka prasītājs 2007.gada 9.oktobrī noslēdzis pirkuma līgumu ar atbildētāju, kuru uz ģenerālpilnvaras pamata pārstāvēja /pers. K/. Saskaņā ar šo pirkuma līgumu atbildētāja prasītājam pārdeva, bet prasītājs par pirkuma maksu Ls 39`400 nopirka no atbildētājas nekustamo īpašumu /adrese/ un sastāv no zemes gabala 51,6 ha platība.

Pirkuma līgums tika parakstīts Tukumā, zvērinātas notāres prakses vietā, kura pie līguma slēgšanas pārbaudīja līgumu parakstījušo personu identitātes. Pie šī līguma parakstīšanas prasītājs visu pirkuma maksu skaidrā naudā samaksājis atbildētāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. K/, kurš saskaņā ar viņam izdoto ģenerālpilnvaru bija pilnvarots saņemt arī pirkuma maksu. Pirkuma maksas saņemšanas faktu atbildētājas pārstāvis apliecināja pirkuma līguma 4.punktā. Tūlīt pēc pirkuma līguma parakstīšanas tika parakstīts arī nostiprinājuma lūgums zemesgrāmatai, lai varētu zemesgrāmatā reģistrēt prasītāja īpašuma tiesības uz nopirkto nekustamo īpašumu/nosaukums/

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis /pers. K/ pirkuma līguma 6.punktā norādījis, ka pārdevuma objekts ir tikai pārdevēja īpašums un, ka daļa no īpašuma iegūta kā mantojums un daļa izpirkta par pārdevēja personīgajiem līdzekļiem (sertifikātiem), kādēļ, saskaņā ar Civillikuma 91.pantu tā ir pārdevēja atsevišķa manta un nav laulāto kopmanta. Šī apstākļa dēļ prasītājs negriezās pie atbildētājas laulātā, lai noskaidrotu, vai viņš piekrīt darījumam.

Ar Talsu zemesgrāmatas nodaļas tiesneses 2007.gada 16.novembra lēmumu nostiprinājuma lūgums zemesgrāmatai par prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanu un nekustamo īpašumu /Nosaukums/ atstāts bez ievērības. No lēmuma satura izriet, ka nav pierādījumu, ka šis nekustamais īpašums būtu atbildētājas atsevišķa manta, un ka šāds ieraksts atbilstoši Civillikuma 91.panta prasībām attiecīgajā zemesgrāmatas nodalījumā nav izdarīts. Pēc šī zemesgrāmatu nodaļas tiesneses lēmuma saņemšanas prasītājs sazinājies ar atbildētājas laulāto /pers. L/, lai lūgtu viņam dot savu piekrišanu šim darījumam. /pers. L/ prasītājam apstiprinājis, ka uzskata nekustamo īpašumu /Nosaukums/ par laulāto kopmantu, atteicis apliecināt savu piekrišanu atbildētājas noslēgtajam pirkuma līgumam, jo nepiekrītot īpašuma atsavināšanai. Ņemot vērā iepriekšminēto, prasītājam nav juridiskas iespējas kļūt par nekustamā īpašuma /Nosaukums/ īpašnieku. Ja nekustamais īpašums ir laulāto kopmanta un atbildētājas laulātais /pers. L/ nekādā veidā nav solījis šo laulāto kopmantu prasītājam pārdot, tad pastāv juridisks šķērslis arī celt personisku prasību pret atbildētāju par prasītāja īpašuma tiesību reģistrēšanu zemesgrāmatā uz 2007.gada 9.oktobra pirkuma līguma pamata.

Prasītājs ir pārliecināts, ka atbildētāja, zinot, ka viņas laulātais nepiekrīt nekustamā īpašuma /Nosaukums/ pārdošanai, apzinoties, ka prasītājs nevarēs kļūt par nopirktā nekustamā īpašuma īpašnieku, rīkojusies ļaunprātīgi un apzināti prasītāju prettiesiski maldinājusi, lai piedabūtu prasītāju noslēgt šo līgumu.

Prasītājs uzskata, ka šo līgumu noslēdzis atbildētājās ļaunprātības un viltus ietekmē, tādēļ vēlas izmantot šajā likuma normā piešķirtās tiesības prasīt atcelt 2007.gada 9.oktobra pirkuma līgumu. Tā kā prasītājs uz šī pirkuma līguma pamata jau samaksājis atbildētājai visu pirkuma maksu, tad pirkuma līguma atcelšanas gadījumā ir nepieciešams atjaunot tādu tiesisko stāvokli, kāds tas bijis pirms pirkuma līguma noslēgšanas, sakarā ar ko vienlaicīgi ar līguma atcelšanu prasītājs tiesīgs prasīt atpakaļ samaksāto pirkuma maksu.

Savu prasījumu vērš tikai pret atbildētāju, jo uzskata, ka izdodot /pers. K/ ģenerālpilnvaru, ar kuru pilnvarojusi viņu pārdot nekustamo īpašumu /Nosaukums/, bet vienlaicīgi nenodrošinot pierādījumus tam, ka tā ir viņas atsevišķa manta, vai arī laulātā piekrišanu dotajam uzdevumam, tieši atbildētāja ir rīkojusies prettiesiski, un ļaunprātīgi, bet pilnvarotā persona ir darbojusies atklāti kā atbildētājas vietnieks.

Ar Siguldas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu prasība apmierināta pilnībā.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par faktu, ka starp /pers. I/, kuras vārdā uz pilnvaras pamata rīkojas /pers. K/, kā pārdevēju un /pers. E/ kā pircēju, 2007.gada 9.oktobrī bija noslēgts pirkuma līgums par nekustamā īpašuma – /Nosaukums/ pirkumu par pirkuma cenu Ls 39 400 apmērā. Strīds par pirkuma maksas samaksu nepastāv.

Lietas materiāliem pievienots 2007.gada 16.novembra Talsu zemesgrāmatu nodaļas tiesneses Baibas Kļavas lēmums, no kura redzams, ka nostiprinājuma lūgums zemesgrāmatai par prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanu uz nekustošo īpašumu /nosaukums/ atstāts bez ievērības.

No lietas materiāliem pievienotā 2007.gada 9.oktobrī pušu noslēgtā pirkuma līguma 6.punktā izriet, ka pretēji faktiskajiem apstākļiem, pārdevēja pilnvarotā persona apliecinājusi, ka pārdevuma objekts ir tikai pārdevēja īpašums, pirms šī līguma noslēgšanas nav nevienam citam atsavināts, nav ieķīlāts un apgrūtināts ar parādiem un saistībām, daļa no īpašuma iegūta kā mantojums un daļa izpirkta par pārdevēja personīgajiem līdzekļiem (sertifikātiem), kādēļ, saskaņā ar Civillikuma 91.pantu tā ir pārdevēja atsevišķa manta un nav laulāto kopīga manta, kā arī, ka uz šī līguma noslēgšanas brīdi nav mainīts īpašuma sastāvs, nekustamā īpašuma objektu raksturojošie dati un zemesgrāmatā izdarītais ieraksts par īpašumu atbilst faktiskajai situācijai.

Pirmās instances tiesa atzina, ka prasītājam bija iespēja pārbaudīt informācijas atbilstību, jo šādas informācijas pārbaude tika veikta, bet pircējam netika sniegta un nevarēja būt pieejama konfidenciāla informācija par pārdevējas ģimenes sastāvu un kopīpašuma pastāvēšanas faktu, otra laulātā pretenzijām uz kopīpašuma domājamo daļu, ko apliecina arī tas fakts, ka minēto informāciju nav pieprasījis arī zvērināts notārs noformējot nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatai.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz Civillikuma 2040. panta 1.punktu un piemērojusi judikatūru - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 23.novembra spriedums lietā Nr.SKC–387/2011.

Pirmās instances tiesa neatzina par tiesiski pamatotiem atbildētājas pārstāvja iebildumus, ka mantiskās attiecības prasītājam jārisina ar pilnvaroto personu /pers. K/, jo no lietas materiāliem pievienotās ģenerālpilnvaras izriet, ka atbildētāja pilnvarojusi /pers. K/ rīkoties ar viņai piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums/. Pilnvarojums paredzējis tiesības minēto nekustamo īpašumu atsavināt jebkurai trešajai personai, dāvināt to, pārdot par brīvu cenu, kā arī parakstīt pilnvarotājas vārdā pirkuma līgumus un pēc saviem ieskatiem rīkoties ar saņemtajiem naudas līdzekļiem.

Tādējādi pirmās instances tiesa atzina par pierādītiem prasībā minētos prasītāja argumentus, un secināja, ka prasība apmierināma pilnā apmērā.

Par Siguldas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu atbildētājaspārstāvis iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot noraidīt prasītāja prasības pieteikumu un pārsūdzot pirmās instances spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs neuzskata, ka atbildētāja būtu maldinājusi prasītāju, jo lietas materiālos atrodas ģenerālpilnvara, ar kuru atbildētāja pilnvarojusi savu mazdēlu – /pers. K/, rīkoties pēc saviem ieskatiem ar uz atbildētājas vārda reģistrēto nekustamo īpašumu /Nosaukums/, tajā skaitā atsavināt jebkurai trešajai personai, arī pārdot par brīvu cenu pēc saviem ieskatiem.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Civillikuma 1441., 1442., 1443.pantu un norāda, ka lai atzītu, ka atbildētāja prettiesiski maldinājusi pircēju, ir jāatzīst, ka pircēja maldinājums ir ietverts jau pašā pilnvarojuma aktā un, ka pats pilnvarojuma akts sastādīts ar lielāku cilvēktiesisko brīvību piešķiršanu pilnvarniekam, nekā tā pieder pilnvardevējām.

Atbildētājas pārstāvis norāda, ka atbildētāja pilnvaroja pārdot viņai piederošo īpašumu, bet pilnvarā nedeklarēja un nepiešķīra pilnvarniekam tiesības risināt viņas laulāto kopmantas vai atsevišķas mantas statusa jautājumus.

Pamatojoties uz prasītāja iesniegto nekustamā īpašuma /Nosaukums/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./nod. numurs/ norakstu un zemesgrāmatu likuma 1.pantā noteiktajam zemesgrāmatu ierakstu publiskuma principu, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pircējs pirms noslēgt darījumu varēja un visticamāk arī iepazinās ar norādītā zemesgrāmatas nodalījuma saturiskajiem ierakstiem.

Tāpat arī norādīts, ka prasītājs nevarēja aizbildināties ar to, ka tam nebija zināms, ka starp laulātajiem pastāv likumiskās vai līgumiskās mantiskās attiecības, ja nav ziņu, ka starp laulātajiem mantiskās attiecības nav noregulētas ar līgumu, pircējam bija jāzina, ka pērkamais nekustamais īpašums ir pakļauts laulāto likumiskajām mantiskajām attiecībām.

Atbildētājas pārstāvis uzskata, ka prasītājs vieglprātīgi paļāvās uz /pers. K/ apliecinājumu, kādu atbildētāja viņu nebija pilnvarojusi sniegt.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību un sniedza paskaidrojumus atbilstoši apelācijas sūdzības saturam.

Prasītāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina, lūdza apmierināt prasības pieteikumu un sniedza paskaidrojumus, kas atbilst prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

Noklausoties pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, līdz ar ko prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

Izvērojot prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos faktus kopsakarā ar lietā esošajiem un iztiesāšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kurus apelācijas instances tiesa novērtēja atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ko apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un secina, ka nekustamā īpašuma pirkuma līgums ir atceļams un no atbildētājas prasītāja labā piedzenama samaksātā pirkuma maksa.

Lietā nav strīda par faktu, ka starp atbildētāju, kuras vārdā uz pilnvaras pamata rīkojas /pers. K/, kā pārdevēju un prasītāju kā pircēju, 2007.gada 9.oktobrī bija noslēgts Pirkuma līgums par nekustamā īpašuma – /Nosaukums//adrese/, iegādi. Līgumā noteikto pirkuma maksu Ls 39`400 apmērā prasītājs ir samaksājis.

Attiecīgās zemesgrāmatu nodaļas tiesnese atteica veikt prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanu, jo netika iesniegti pierādījumi, ka nekustamais īpašums ir atsavinātājas atsevišķā manta. Lūgumam nav pievienots pierādījums, ka laulātais devis piekrišanu nekustamā īpašuma atsavināšanai. No pušu paskaidrojumiem izriet, ka laulātais iebilst īpašuma atsavināšanai. Šobrīd tiesā tiek izšķirts strīds par laulāto kopmantas sadali. Strīda priekšmetā ir arī atsavinātais nekustamais īpašums.

Prasītājs cēlis tiesā prasību par pirkumam līguma atcelšanu, jo viņš piedabūts noslēgt pirkuma līguma ar viltu.

Civillikuma 1459.pants paredz, ka viltus ir otras personas prettiesīgs maldinājums, lai viņu piedabūtu izdarīt viņas interesēm pretēju darbību vai atturēties no tās.

Saskaņā ar Civillikuma 1461.pantu tas, kas ar viltu piedabūts noslēgt darījumu, var prasīt, lai to atceļ. Bet ja viltus bijis par iemeslu tikai dažiem darījuma noteikumiem, tad pieviltam ir tikai tiesība prasīt zaudējumu atlīdzību.

Saskaņā ar Civillikuma 2040. panta 1.punktu izņēmuma veidā pirkuma līgumu var atcelt vienai pusei prasot, kad viena puse bijusi piedabūta noslēgt līgumu vai nu ar otras ļaunprātību, vai ar viltu, vai ar spaidiem.

Pamatoti pirmās instances tiesa atsaukusies uz judikatūru, un proti, lai atzītu vienošanos par noslēgtu viltus iespaidā saskaņā ar Civillikuma 1459.pantu, jāpastāv tādam pierādījumu kopumam, kas norāda uz iepriekš minētās tiesību normas hipotēzē norādītajiem faktiem. Citiem vārdiem, lai kādas personas izdarītu maldinājumu, kas pamudinājis otru personu noslēgt darījumu, atzītu par viltu Civillikuma 1459.panta izpratnē, ir jākonstatē sekojoši priekšnoteikumi: maldinājums (nepatiesu ziņu sniegšana vai patiesu faktu noklusēšana, ko veic persona attiecībā pret otru personu); cēloņsakarība starp maldinājumu un pieviltās personas gribas izteikumu (maldinājums bijis izšķirošais iemesls uz darījuma noslēgšanu vērstā gribas izteikuma izdarīšanai (motīvu maldība). Cēloņsakarības nav, ja dalībnieks tādu pašu gribas izteikumu būtu izdarījis arī vai nu bez maldinājuma, vai maldinājumu apzinoties); maldinājuma prettiesiskums; tīšs maldinājums (maldinātāja vaina ļaunā nolūkā, kas izpaužas apzinātā mērķtiecīgā darbībā vai bezdarbībā un ir vērsta uz to, lai piedabūtu otru personu darboties pretēji savām interesēm). *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 23.novembra spriedums lietā Nr.SKC–387/2011)*

Apelācijas instances tiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka no lietas materiāliem pievienotā Pirkuma līguma 6.punkta izriet, ka pretēji faktiskajiem apstākļiem, pārdevēja pilnvarotā persona apliecinājusi, ka pārdevuma objekts ir tikai pārdevēja īpašums, pirms šī līguma noslēgšanas nav nevienam citam atsavināts, nav ieķīlāts un apgrūtināts ar parādiem un saistībām, daļa no īpašuma iegūta kā mantojums un daļa izpirkta par pārdevēja personīgajiem līdzekļiem (sertifikātiem), kādēļ, saskaņā ar CL 91.pantu tā ir pārdevēja atsevišķa manta un nav laulāto kopīga manta, kā arī, ka uz šī līguma noslēgšanas brīdi nav mainīts īpašuma sastāvs, nekustamā īpašuma objektu raksturojošie dati un zemesgrāmatā izdarītais ieraksts par īpašumu atbilst faktiskajai situācijai.

Secīgi pārdevēja pilnvarotā persona pirkuma līgumā apliecinot, ka nekustamais īpašums ir atsavinātājas atsevišķā manta ir rīkojies ar viltu un pretēji faktiskiem apstākļiem, lai piedabūtu prasītāju noslēgt pretēji viņa interesēm Pirkuma līgumu. Ja prasītājs būtu zinājis, ka nekustamais īpašums nav atsavinātājas atsevišķā manta, viņš šādu līgumu nebūtu noslēdzis un pirkuma maksu nebūtu maksājis.

Apelācijas sūdzībā apelātors norāda, ka prasītājs nevar aizbildināties ar to, ka tam nebija zināms, ka starp laulātajiem pastāv likumiskās vai līgumiskās attiecības. Pircējam bija jāzina, ka strīdus nekustamais īpašums ir pakļauts laulāto likumiskajām mantiskajām attiecībām

No lietas materiāliem redzams, ka pirkuma līgumam kā pierādījums tajā apliecinātās informācijas pareizībai, pievienota Rīgas apgabaltiesas zvērinātas notāres Anitas Elksnes apliecināta zemesgrāmatas nodalījuma izdruka par nekustamo īpašumu /Nosaukums/.

Par pareiziem atzīstami pirmās instances tiesas secinājumi, ka nepamatoti un nepierādīti ir atbildētājas pārstāvja argumenti, ka prasītājam (pircējam) bija iespēja pārbaudīt informācijas atbilstību, jo šādas informācijas pārbaude tika veikta, bet pircējam netika sniegta un nevarēja būt pieejama konfidenciāla informācija par pārdevējas ģimenes sastāvu un kopīpašuma pastāvēšanas faktu, otra laulātā pretenzijām uz kopīpašuma domājamo daļu, ko apliecina arī tas fakts, ka minēto informāciju nav pieprasījis arī zvērināts notārs noformējot nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatai.

Apelācijas instances tiesa par pamatotiem atzīst pirmās instances tiesas secinājumus, ka nevar atzīt par tiesiski pamatotiem atbildētājas pārstāvja iebildumus, ka mantiskās attiecības prasītājam jārisina ar pilnvaroto personu /pers. K/. Iebildums šim apgalvojumam izteikts arī apelācijas sūdzībā.

No lietas materiāliem pievienotās ģenerālpilnvaras izriet, ka atbildētāja pilnvarojusi /pers. K/ rīkoties ar viņai piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums/. Pilnvarojums paredzējis tiesības minēto nekustamo īpašumu atsavināt jebkurai trešajai personai, dāvināt to, pārdot par brīvu cenu, kā arī parakstīt pilnvarotājas vārdā pirkuma līgumus un pēc saviem ieskatiem rīkoties ar saņemtajiem naudas līdzekļiem.

Tiesu judikatūrā sniegts attiecīgais skaidrojums par pilnvarojumu un Civillikuma 2301.panta piemērošanu, proti, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 19.decembra spriedumā lietā Nr.SKC–758/2007, kur šajā sakarā norādīts, ka„pilnvara dod pilnvarniekam tiesības pilnvarotāja vārdā stāties tiesiskās attiecībās ar trešajām personām un personiska labumu gūšana neatbilst pilnvarojuma būtībai. Pilnvarniekam jādarbojas pilnvarotāja interesēs. Savukārt pilnvarojuma līgums regulē pilnvarnieka un pilnvarotāja savstarpējās tiesiskās attiecības."

Apelātors apelācijas sūdzībā norāda, ka izdodot pilnvaru atbildētāja pilnvaroja pārdot viņai piederošu īpašumu, bet pilnvara nepiešķīra pilnvarniekam tiesības risināt viņas laulāto kopmantas vai atsevišķas mantas statusu.

Šādus iebildumus nevar atzīt par tiesiskiem, jo atbildētāja izdot pilnvaru par visa nekustamā īpašuma atsavināšanu apzināti ir maldinājusi savu pilnvarnieku par tiesībām atsavināt nekustamo īpašumu, lai gan atbildētāja kā pilnvaras devēja apzinājās, ka strīdus nekustamais īpašums ir pakļaujams laulāto kopmantai. Secināms, ka pati pilnvaras devēja caur izdoto pilnvaru ir izdarījusi prasītāja prettiesīgu maldinājumu, lai viņu piedabūtu izdarīt viņas interesēm pretēju darbību – noslēgt pirkuma līgumu par strīdus nekustamā īpašuma iegādi. Apzinoties, ka nekustamais īpašums varētu tikt atzīts par laulāto kopmantu un nesaņemot laulātā piekrišanu, prasītājai nebija tiesības izdot pilnvaru un pilnvarot pilnvarnieku veikt nekustamā īpašuma atsavināšanu. Šajā daļā apelātora iebildumi atzīstami par nepamatotiem.

Civillikuma 1440.pants paredz, ka, lai tiesisks darījums būtu spēkā, nepietiek ar to vien, ka tā dalībnieki izteic savu gribu, bet ir vēl vajadzīgs, lai šī griba būtu radusies brīvi – bez maldības, viltus un spaidiem.

Apelātors apelācijas sūdzībā atsaucas uz Civillikuma 1441., 1442., 1443.pantu, kas raksturo maldību kā gribas īstumu. Apelacijas instances tiesas ieskatā atsauce uz šīm tiesību normām izskatāmajā lietā nav pareiza, jo prasība celta saistībā ar viltu nevis maldību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktajam, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, apmierināms prasītāja lūgums par tiesas izdevumu: valsts nodevas Ls 881,00 un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu Ls 3,30 apmērā, kas kopsummā ir Ls 884,30.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no atbildētājas valsts labā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas pārsniedz prasītāja nomaksātos izdevumus Ls 5,42 apmērā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, sākot ar euro ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē euro, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta euro, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Ņemot vērā, ka saskaņā ar 2013.gada 4.aprīļa Ministru kabineta rīkojuma Nr.136 „Par Latvijas Nacionālo euro ieviešanas plānu" 6.punktu euro ieviešanas mērķa datums noteikts 2014.gada 1.janvāris, kā arī, vadoties no Euro ieviešanas kārtības likuma, piespriestās summas norādāmas ne tikai latos, bet arī euro.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz sprieduma motīvu daļā norādītajām materiālām tiesību normām un Civilprocesa likuma 430.pantu, 432. – 434. pantiem, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt pilnīgi.

Atceltnekustamā īpašuma /Nosaukums/, kas atrodas Talsu rajona Dundagas pagastā, kadastra Nr./adrese//numurs/, pirkuma līgumu, kas noslēgts 2007.gada 9.oktobrī starp /pers. I/, personas kods:/personas kods/, (kuras vārdā uz 2007.gada 17.jūlijā izdotās pilnvaras pamata rīkojies /pers. K/, /personas kods/) un /pers. E/, personas kods:/personas kods/.

Piedzīt no /pers. I/, personas kods:/adrese/, par labu /pers. E/, personas kods:/adrese/, samaksāto pirkuma maksu Ls 39`400 apmērā, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa sastāda EUR 56`061,15, kā arī tiesas izdevumus Ls 884,30 apmērā, kas

pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa sastāda EUR 1`258,25, bet kopā piedzīt Ls 40`284,30 (četrdesmit tūkstoši divi simti astoņdesmit četrus latus un trīsdesmit santīmus), kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa sastāda EUR 57`319,39 (piecdesmit septiņi tūkstoši trīs simti deviņpadsmit eiro un trīsdesmit deviņus eiro centus).

Piedzīt no /pers. I/, personas kods:/adrese/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 5,42 (piecus latus un četrdesmit divus santīmus), kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa sastāda EUR 7,71 (septiņi eiro un septiņdesmit viens eiro cents). Dokuments, kas apliecina minēto izdevumu samaksu iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Noteikt /Pers. I/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā. Pilns spriedums sastādīts un ir pieejams 2013.gada 20.decembrī.

Priekšsēdētājs: /paraksts/ M.Sviķis

Tiesneši: /2 paraksti/ I.Ošiņa

M.Šķendere